EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

VERORDENINGEN

VERORDENING No. 1009/67/EEG VAN DE RAAD

van 18 december 1967

houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42, 43 en 227,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement (1),

Overwegende dat de werking en de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor de landbouwprodukten gepaard moeten gaan met de totstandkoming van een gemeenschappelijk landbouwbeleid en dat dit beleid met name een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten dient te omvatten die verschillende vormen kan aannemen naargelang van de produkten;

Overwegende dat, om aan de suikerbieten- en suikerrietproducenten van de Gemeenschap de noodzakelijke waarborgen op het gebied van de werkgelegenheid en de levensstandaard te blijven verzekeren, dient te worden voorzien in passende maatregelen tot stabilisatie van de suikermarkt; dat te dien einde jaarlijks voor het gebied van de Gemeenschap met het grootste overschot een richtprijs en een interventieprijs voor witte suiker dienen te worden vastgesteld en voor de overige gebieden van de Gemeenschap afgeleide interventieprijzen, dit laatste rekening houdende met enerzijds de regionale prijsverschillen die het gevolg zijn van de natuurlijke voorwaarden van de prijsvorming op de markt bij een normale oogst en anderzijds met het verwerkingsstadium; dat het bovenvermelde doel kan worden bereikt door voor te schrijven dat de interventiebureaus aankopen verrichten tegen de interventieprijzen; dat daarnaast denatureringspremies voor suiker die ongeschikt is gemaakt voor menselijke consumptie, alsmede een stelsel van verevening van de opslagkosten van suiker vervaardigd uit grondstoffen, melasse inbegrepen, die van communautaire oorsprong zijn, tot hetzelfde doel kunnen leiden;

Overwegende dat moet worden verzekerd dat deze regeling van de suikermarkt invloed heeft op de produktie van suikerbieten en suikerriet; dat het derhalve gewenst is minimumprijzen voor suikerbieten vast te stellen die bij de aankopen door de suikerfabrikanten in acht moeten worden genomen, communautaire raamvoor-

(1) PB no. 103 van 2. 6. 1967, blz. 2092/67.

schriften uit te vaardigen voor de contracten tussen de kopers en verkopers van suikerbieten en passende bepalingen vast te stellen, om dit doel te bereiken, voor de suikerrietproducenten;

Overwegende dat de totstandbrenging van één markt voor de gehele Gemeenschap voor suiker naast een uniforme prijsregeling de instelling van een uniforme regeling van het handelsverkeer aan de buitengrenzen van de Gemeenschap medebrengt; dat naast het interventiestelsel een regeling van het handelsverkeer die een stelsel van heffingen en restituties bij de uitvoer omvat, eveneens tot stabilisatie van de gemeenschappelijke markt bijdraagt en met name voorkomt dat schommelingen van de wereldmarktprijzen een terugslag hebben op de binnen de Gemeenschap toegepaste prijzen; dat derhalve dient te worden voorzien in het opleggen van een heffing bij invoer uit derde landen en het toekennen van een restitutie bij uitvoer naar derde landen, beide ter overbrugging van het verschil tussen de buiten en binnen de Gemeenschap geldende prijzen wanneer de wereldmarktprijs lager is dan de prijs van de Gemeenschap; dat het voor het omgekeerde geval gewenst is een overeenkomstig stelsel in te kunnen voeren;

Overwegende dat, ter aanvulling van het hierboven beschreven stelsel en voor zover nodig voor de goede werking van het stelsel van restituties bij de uitvoer, de mogelijkheid dient te worden geschapen voorschriften vast te stellen voor de toepassing van het zogenaamde stelsel van het actieve veredelingsverkeer en deze toepassing uit te sluiten voor zover de marktsituatie zulks vereist; dat bovendien de restitutie zodanig moet worden vastgesteld dat de door de verwerkende industrie van de Gemeenschap met het oog op de export gebruikte communautaire basisprodukten niet benadeeld worden door een stelsel van actief veredelingsverkeer dat deze industrie ertoe zou bewegen de invoer van basisprodukten uit derde landen te verkiezen; dat de invoering van de uniforme markt voor suiker een communautaire regeling voor het actieve veredelingsverkeer noodzakelijk maakt;

Overwegende dat de bevoegde instanties in staat moeten worden gesteld de ontwikkeling van het handelsverkeer permanent te volgen ten einde de ontwikkeling van de markt te kunnen beoordelen en eventueel de bij deze verordening voorgeschreven maatregelen toe te passen die deze ontwikkeling vereist; dat te dien einde behoort te worden voorzien in de afgifte van in- of uitvoercertificaten waaraan het stellen van een waarborg wordt gekoppeld als garantie dat de in- of uitvoer waarvoor de certificaten worden aangevraagd, zal plaatsvinden;

Overwegende dat het stelsel van heffingen het mogelijk maakt af te zien van iedere andere beschermende maatregel aan de buitengrenzen van de Gemeenschap; dat het stelsel van gemeenschappelijke prijzen en heffingen echter in uitzonderlijke omstandigheden te kort kan schieten; dat, ten einde de markt van de Gemeenschap in dergelijke gevallen niet zonder bescherming te laten tegen de verstoringen die hieruit dreigen voort te vloeien, aangezien de voorheen bestaande invoerbelemmeringen zullen zijn opgeheven, de Gemeenschap in staat dient te worden gesteld snel de vereiste maatregelen te nemen;

Overwegende dat de totstandbrenging van een gemeenschappelijke markt in de sector suiker de opheffing meebrengt van alle aan de binnengrenzen van de Gemeenschap voor het vrije verkeer van de betrokken produkten bestaande belemmeringen;

Overwegende dat de suikerproduktie in de Gemeenschap tijdens de laatste jaren herhaaldelijk groter is geweest dan het verbruik en dat de situatie op de wereldmarkt door aanzienlijke overschotten wordt gekenmerkt; dat derhalve voor een overgangsperiode dient te worden voorzien in maatregelen tot beperking van de produktie en bevordering van de regionale specialisatie van de produktie;

Overwegende dat dit doel kan worden bereikt door voor elke fabriek of onderneming welke in de Gemeenschap suikerbieten of melasse verwerkt tot suiker, een basisquotum vast te stellen waarvoor de Gemeenschap een prijs- en afzetgarantie geeft en deze garantie te beperken dan wel niet te verlenen voor de boven het basisquotum vervaardigde hoeveelheden, naargelang deze al dan niet hoger zijn dan een bepaald maximum;

Overwegende dat de beperking van de suikerproduktie, om haar doel te bereiken, moet leiden tot beperking van de produktie van suikerbieten en suikerriet; dat te dien einde bijzondere voorschriften dienen te worden vastgesteld voor de leveringscontracten, met name ten aanzien van de differentiatie van de prijzen van suikerbieten; dat derhalve een niet-differentiatie van deze prijzen slechts aanvaard kan worden indien een aanvullende beperking van de garantie wordt voorzien;

Overwegende dat het, ten einde een te grote uitzaai te voorkomen, gewenst is de mogelijkheid te voorzien om een deel van de produktie over te brengen onder aanrekening op de produktie van het volgende verkoopseizoen;

Overwegende dat de totstandbrenging van een gemeenschappelijke markt die berust op een stelsel van gemeenschappelijke prijzen door de

toepassing van bepaalde steunmaatregelen in gevaar zou worden gebracht; dat het derhalve dienstig is dat de bepalingen van het Verdrag, die het mogelijk maken de door de Lid-Staten verleende steun te beoordelen en die steunmaatregelen welke onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt te verbieden, van toepassing worden verklaard op de sector suiker;

Overwegende evenwel dat de produktie van suikerbieten en suiker in Italië benadeeld wordt door klimatologische factoren en, wat de suikerbietenproduktie betreft, eveneens door de moeilijkheden welke het toepassen van moderne produktiemethoden met zich brengt; dat voor deze produktie de mogelijkheid dient te worden geschapen tijdelijke steun te verlenen;

Overwegende dat bij Verordening no. 44/67/EEG (1), gewijzigd bij Verordening no. 219/67/EEG (2), reeds bepaalde maatregelen tot gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker voor het verkoopseizoen 1967/1968 zijn getroffen; dat de overgang naar de bij de onderhavige verordening ingestelde regeling onder de meest gunstige omstandigheden dient te verlopen; dat daartoe bepaalde overgangsmaatregelen noodzakelijk kunnen blijken; dat dezelfde noodzaak zich bij iedere overgang van het ene verkoopseizoen voor suiker naar het andere kan doen gevoelen; dat het derhalve gewenst is de mogelijkheid te scheppen om passende maatregelen te nemen;

Overwegende dat interventie onontbeerlijk is voor de prijsgarantie voor suiker; dat het, gezien de bijzondere betekenis van de suikerproduktie voor de economie van de Franse overzeese departementen, noodzakelijk is de bepalingen betreffende de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw op deze departementen toe te passen;

Overwegende dat bij de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker gelijkelijk en op passende wijze rekening moet worden gehouden met de in de artikelen 39 en 110 van het Verdrag gestelde doeleinden;

Overwegende dat, om de uitvoering van de voorgenomen maatregelen te vergemakkelijken, dient de worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van een Comité van beheer een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker omvat een prijsregeling en een regeling van het handelsverkeer en geldt ten aanzien van de volgende produkten:

No. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
a) 17.01	Beetwortelsuiker en rietsuiker, in vaste vorm
b) 12.04	Suikerbieten, ook indien gesneden, vers, gedroogd of in poeder; suikerriet
c) 17.03	Melasse, ook indien ontkleurd
d) ex 17.02	andere suikers (met uitzondering van lactose (melksuiker) en glucose (druivesuiker)); suikerstroop (met uitzondering van melksuikerstroop en glucosestroop); kunsthonig (ook indien met natuurhonig vermengd); karamel
ex 17.05	Suiker (met uitzondering van lactose (melksuiker) en glucose (druivesuiker)), stroop (met uitzondering van melksuikerstroop en glucosestroop) en melasse, gearomatiseerd of met toegevoegde kleurstoffen (vanillesuiker en vanillinesuiker daaronder begrepen), met uitzondering van vruchtesap, waaraan suiker is toegevoegd, ongeacht in welke verhouding

2. In deze verordening wordt verstaan onder:

— witte suiker: suiker van post 17.01 van het gemeenschappelijk douanetarief, bevattende, in droge toestand, 99,5 of meer gewichtspercenten sacharose, bepaald volgens de polarimetrische methode,

— ruwe suiker: suiker van post 17.01 van het gemeenschappelijk douanetarief, bevattende, in droge toestand, minder dan 99,5 gewichtspercenten sacharose, bepaald volgens de polarimetrische methode.

TITEL I

Prijsregeling

Artikel 2

1. Voor het gebied van de Gemeenschap met het grootste overschot wordt jaarlijks een richtprijs vastgesteld voor witte suiker. De richtprijs

(1) PB no. 40 van 3. 3. 1967, blz. 597/67.

(2) PB no. 135 van 30. 6. 1967, blz. 2904/67.

geldt voor witte suiker van een standaardkwaliteit, onverpakt, af-fabriek, geladen op of in een vervoermiddel naar keuze van de koper.

2. Jaarlijks wordt vóór 1 augustus volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de richtprijs vastgesteld die geldt voor het per 1 juli van het volgende jaar aanvangende verkoopseizoen voor suiker.

Volgens dezelfde procedure worden vastgesteld:

— de standaardkwaliteit voor witte suiker,

— tegelijk met de richtprijs, het gebied van de Gemeenschap met het grootste overschot.

Artikel 3

1. Voor het gebied van de Gemeenschap met het grootste overschot wordt jaarlijks een interventieprijs vastgesteld voor witte suiker.

2. Voor andere gebieden worden afgeleide interventieprijzen vastgesteld, rekening houdend met de regionale prijsverschillen voor suiker die verwacht kunnen worden bij een normale oogst en bij een vrij verkeer van suiker op basis van de natuurlijke voorwaarden voor de prijsvorming op de markt.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde interventieprijzen gelden voor witte suiker van de standaardkwaliteit waarvoor de richtprijs van toepassing is, onverpakt, af-fabriek, geladen op of in een vervoermiddel naar keuze van de koper.

4. Voor de Franse overzeese departementen gelden de afgeleide interventieprijzen evenwel voor suiker, f.o.b., gestuwd zeeschip haven van verscheping.

Voor deze departementen worden bovendien voor ruwe suiker van een standaardkwaliteit interventieprijzen vastgesteld, welke, rekening houdend met een uniforme verwerkingsmarge en een forfaitair rendement, worden afgeleid van de voor deze departementen voor witte suiker vastgestelde interventieprijzen.

5. De interventieprijs die geldt voor het gebied met het grootste overschot wordt tegelijk met de richtprijs volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag vastgesteld.

6. Op voorstel van de Commissie bepaalt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag:

— de standaardkwaliteit voor ruwe suiker,

— ieder jaar vóór 1 augustus, voor het volgende verkoopseizoen voor suiker, de in lid 2 bedoelde gebieden, alsmede de voor deze gebieden geldende afgeleide interventieprijzen.

Artikel 4

1. Jaarlijks worden voor ieder produktiegebied van bietsuiker waarvoor een interventieprijs is vastgesteld,

— een minimumprijs voor suikerbieten overeenkomstig het bepaalde in de leden 2, 3 en 4 en

— een minimumprijs voor suikerbieten buiten het basisquotum overeenkomstig het bepaalde in artikel 28 vastgesteld.

Deze prijzen gelden voor een bepaald leveringsstadium en een bepaalde standaardkwaliteit.

2. De minimumprijs voor suikerbieten wordt bepaald met inachtneming van de in het betrokken gebied geldende interventieprijs voor witte suiker en van waarden die voor de Gemeenschap forfaitair zijn en de volgende factoren tot uitdrukking brengen:

— de verwerkingsmarge,

— het rendement,

— de ontvangsten van de fabrieken of ondernemingen uit de verkoop van melasse,

— eventueel, de kosten van levering van de suikerbieten aan de fabrieken.

3. Tegelijk met de vaststelling van de richtprijs wordt volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag overgegaan tot

— de vaststelling van de in lid 1, eerste streepje, bedoelde minimumprijs voor suikerbieten voor het gebied van de Gemeenschap met het grootste overschot,

— de bepaling van het leveringsstadium en van de standaardkwaliteit voor suikerbieten.

4. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad, tegelijk met de afgeleide interventieprijzen, volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de in lid 1, eerste streepje, bedoelde minimumprijs voor suikerbieten vast voor elk van de overige gebieden.

Artikel 5

1. Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 27, lid 4, artikel 29, lid 1, en de uit hoofde van artikel 32, lid 3, vastgestelde bepalingen zijn de

suikerfabrikanten verplicht bij de aankoop van suikerbieten die tot suiker verwerkt worden, ten minste de minimumprijs voor suikerbieten te betalen, welke is aangepast aan de hand van toeslagen of kortingen voor de kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit.

2. De toeslagen en kortingen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

Artikel 6

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag raamvoorschriften vast, in het bijzonder voor de algemene voorwaarden voor aankoop, levering, ontvangst en betaling van suikerbieten, aan welke voorschriften de overeenkomsten van het betrokken bedrijfsleven op communautair, regionaal of plaatselijk niveau, alsook de contracten tussen verkopers en kopers van suikerbieten moeten voldoen.

Artikel 7

1. De voorwaarden voor de aankoop van suikerriet worden geregeld tussen suikerrietproducenten en suikerfabrikanten in overeenkomsten van het betrokken bedrijfsleven.

2. Bij gebreke van dergelijke overeenkomsten worden de aankoopvoorwaarden en in het bijzonder het minimumgedeelte van de interventieprijs voor rietsuiker, dat de suikerfabrikanten aan de suikerrietverkopers moeten betalen, vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

Artikel 8

1. Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 32, lid 2, worden de opslagkosten van witte suiker en ruwe suiker, vervaardigd uit in de Gemeenschap geoogste suikerbieten of uit in de Gemeenschap geoogst suikerriet, forfaitair door de Lid-Staten terugbetaald.

De Lid-Staten heffen van iedere suikerfabrikant een bijdrage per gewichtseenheid geproduceerde suiker.

Het bedrag van de terugbetaling is voor de gehele Gemeenschap gelijk. Dezelfde regel geldt voor de bijdrage.

2. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de voorschriften voor de toepassing van lid 1 vast.

3. Het bedrag van de vergoeding en van de bijdrage wordt jaarlijks vastgesteld volgens de procedure van artikel 40. De overige uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden volgens dezelfde procedure vastgesteld.

Artikel 9

1. Gedurende het gehele verkoopseizoen voor suiker zijn de door de Lid-Staten die suiker produceren aangewezen interventiebureaus, overeenkomstig de volgens de leden 7 en 8 te bepalen voorwaarden, verplicht de uit in de Gemeenschap geoogste suikerbieten of uit in de Gemeenschap geoogst suikerriet vervaardigde witte suiker en ruwe rietsuiker die hun wordt aangeboden, te kopen.

De interventiebureaus verrichten hun aankopen tegen de interventieprijs die geldt voor het gebied waar de suiker zich op het ogenblik van de aankoop bevindt. Indien de kwaliteit van de suiker verschilt van de standaardkwaliteit waarvoor de interventieprijs is vastgesteld, wordt deze aan de hand van toeslagen of kortingen aangepast.

2. De interventiebureaus kunnen denatureringspremies verlenen voor suiker die ongeschikt is gemaakt voor menselijke consumptie.

3. Tot en met 31 december 1969 is de in de leden 1 en 2 bedoelde interventieregeling ook van toepassing op ruwe bietsuiker.

4. Met ingang van 1 januari 1970 kunnen in geval van een abnormale situatie bijzondere maatregelen voor ruwe bietsuiker worden genomen.

5. In geval van moeilijkheden bij de afzet van in de Franse overzeese departementen voortgebrachte suiker, worden passende maatregelen vastgesteld.

6. Een restitutie bij de produktie wordt verleend voor de in artikel 1, lid 1, sub a), genoemde produkten, alsmede voor de in artikel 1, lid 1, sub d), genoemde suikerstroop welke sacharose bevat, indien deze produkten worden gebruikt bij de vervaardiging van bepaalde produkten van de chemische industrie.

7. Op voorstel van de Commissie bepaalt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag:

— de algemene voorschriften voor de toepassing van de voorgaande leden,

— de interventieprijzen voor ruwe bietsuiker,

— de in lid 6 bedoelde produkten van de chemische industrie.

8. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden volgens de procedure van artikel 40 vastgesteld, en met name:

— de minimumkwaliteit en de minimumhoeveelheid waaraan moet zijn voldaan om voor interventie in aanmerking te komen,

— de bij interventie geldende tabellen met toeslagen en kortingen,

— de procedures en voorwaarden voor de overneming door de interventiebureaus,

— de voorwaarden voor de toekenning van de denatureringspremies en het bedrag ervan,

— de voorwaarden voor de toekenning van de restitutie bij de produktie en het bedrag ervan.

Artikel 10

1. De interventiebureaus mogen suiker op de interne markt slechts verkopen tegen prijzen die hoger zijn dan de interventieprijs.

Zij kunnen evenwel worden gemachtigd suiker te verkopen:

— tegen een lagere prijs, indien de suiker ongeschikt is gemaakt voor menselijke consumptie,

— op basis van de wereldmarktprijzen, indien de suiker in ongewijzigde staat of na verwerking tot een van de in bijlage II van het Verdrag genoemde produkten of tot een van de in de bijlage van deze verordening genoemde goederen naar derde landen zal worden uitgevoerd.

2. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene voorschriften vast voor de verkoop van produkten waarop interventiemaatregelen zijn toegepast.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

TITEL II

Regeling van het handelsverkeer met derde landen

Artikel 11

1. Voor alle invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap van de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten moet een in- of uitvoercertificaat worden overgelegd, dat door de Lid-Staten aan elke belanghebbende die daartoe het verzoek doet wordt afgegeven, ongeacht de plaats van zijn vestiging in de Gemeenschap.

Dit certificaat is geldig voor invoer in of uitvoer uit de Gemeenschap welke plaatsvindt vanaf een op voorstel van de Commissie door de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag vast te stellen datum, en uiterlijk vanaf 1 augustus 1969. Tot deze datum is dit certificaat slechts geldig voor invoer in of uitvoer uit de Lid-Staat die het certificaat heeft afgegeven.

De afgifte van deze certificaten is afhankelijk van het stellen van een waarborg, als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; deze waarborg wordt geheel of gedeeltelijk verbeurd indien de in- of uitvoer niet of slechts ten dele binnen deze termijn plaatsvindt.

2. De geldigheidsduur van deze certificaten en de overige bepalingen voor de toepassing van dit artikel, welke in het bijzonder betrekking kunnen hebben op een minimumtermijn voor de afgifte van de certificaten, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

Artikel 12

1. Jaarlijks wordt voor de Gemeenschap een drempelprijs vastgesteld voor elk van de volgende produkten: witte suiker, ruwe suiker en melasse.

2. De drempelprijs voor witte suiker is gelijk aan de richtprijs welke geldt voor het gebied van de Gemeenschap met het grootste overschot, vermeerderd met de forfaitair berekende vervoerkosten van genoemd gebied naar het verst verwijderde consumptiegebied met een tekort binnen de Gemeenschap. Hij geldt voor dezelfde standaardkwaliteit als de richtprijs.

3. De drempelprijs voor ruwe suiker wordt afgeleid van de drempelprijs voor witte suiker, rekening houdend met een verwerkingsmarge en een forfaitair rendement. Hij geldt voor dezelfde standaardkwaliteit als de interventieprijzen voor ruwe suiker.

4. De drempelprijs voor melasse wordt zodanig vastgesteld dat de opbrengst van de melasseverkoop het niveau van de ontvangsten van de fabrieken of ondernemingen kan bereiken, waarmede uit hoofde van artikel 4 bij de vaststelling van de minimumprijzen voor suikerbieten rekening is gehouden. Hij geldt voor een standaardkwaliteit.

5. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad, tegelijk met de afgeleide interventieprijzen, volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de drempelprijzen vast.

6. De standaardkwaliteit voor melasse wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

Artikel 13

1. Een c.i.f.-prijs wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap voor elk van de volgende produkten: witte suiker, ruwe suiker en melasse. Bij deze berekening wordt uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, welke voor elk produkt worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit waarvoor de drempelprijs is vastgesteld.

2. Indien de vrije prijsnoteringen op de wereldmarkt niet bepalend zijn voor de aanbiedingsprijs en indien deze prijs lager is dan de internationale prijsnoteringen, wordt de c.i.f.-prijs, uitsluitend voor de betrokken invoer, vervangen door een speciale c.i.f.-prijs, die berekend wordt aan de hand van de aanbiedingsprijs.

3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de plaats van grensoverschrijding vast.

4. De wijze van berekening van de c.i.f.-prijzen wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 40. De in lid 1 bedoelde aanpassingen worden volgens dezelfde procedure vastgesteld.

Artikel 14

1. Bij de invoer van de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten wordt een heffing toegepast.

2. De heffing op witte suiker, ruwe suiker en melasse is gelijk aan de drempelprijs, verminderd met de c.i.f.-prijs.

3 De heffing op ruwe suiker wordt in voorkomend geval aangepast op basis van het rendement. Bij de invoer van niet voor raffinage bestemde ruwe suiker wordt de heffing toegepast die geldt voor witte suiker, indien deze hoger is dan de heffing op ruwe suiker. Indien de heffing op witte suiker hoger is dan de heffing op ruwe suiker, wordt de ruwe suiker, bestemd voor raffinage, onderworpen aan een douanecontrole of aan een administratieve controle die gelijkwaardige waarborgen biedt.

4. De heffing op de in artikel 1, lid 1, sub b), genoemde produkten wordt forfaitair berekend op basis van het gehalte aan sacharose van elk van deze produkten en op basis van de heffing op witte suiker.

Voor andere gebruiksdoeleinden dan de vervaardiging van suiker kan in speciale gevallen volgens de procedure van artikel 40 tijdelijk geheel of gedeeltelijk vrijstelling van de heffing bij invoer worden verleend.

5. De heffing op de in artikel 1, lid 1, sub d), genoemde produkten wordt, in voorkomend geval forfaitair, berekend op basis van het gehalte aan sacharose of van het gehalte aan andere suikers, omgerekend in sacharose, van het betrokken produkt en op basis van de heffing op witte suiker.

De heffingen op ahornsuiker en ahornsuikerstroop van post 17.02 van het gemeenschappelijk douanetarief worden evenwel beperkt tot het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing van het in het kader van het G.A.T.T. geconsolideerde douanerecht.

6. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, met name de marge waarbinnen de veranderingen van de berekeningselementen van de heffing geen wijziging van de heffing meebrengen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

7. De Commissie stelt de in dit artikel bedoelde heffingen vast.

Artikel 15

1. De toe te passen heffing is die welke op de dag van invoer geldt.

2. Er kan evenwel worden besloten de heffing op de invoer van de in artikel 1, lid 1, sub a) en sub c), genoemde produkten vooraf vast te stellen.

In dit geval wordt de op de dag van indiening van de aanvraag van een certificaat geldende heffing, aangepast op basis van de drempelprijs die op de dag van invoer zal gelden, op verzoek van de belanghebbende toegepast op de invoer die plaats moet vinden tijdens de geldigheidsduur van dit certificaat; dit verzoek moet bij de aanvraag van het certificaat worden ingediend. Een premie, die aan de heffing wordt toegevoegd, kan gelijktijdig met de heffing worden vastgesteld.

3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de voorschriften vast voor de toepassing van dit artikel en in het bijzonder de voorwaarden waaronder de vooraf-

gaande vaststelling van toepassing is, alsmede de voorschriften voor de vaststelling van de premies.

4. Wanneer de in lid 3 bedoelde voorwaarden vervuld zijn, wordt volgens de procedure van artikel 40 besloten tot toepassing van de in lid 2 bedoelde regeling. Wanneer deze voorwaarden niet meer vervuld zijn, wordt het besluit volgens dezelfde procedure ingetrokken.

Volgens dezelfde procedure kan worden besloten de in lid 2 bedoelde regeling geheel of gedeeltelijk toe te passen op één of meer van de in artikel 1, lid 1, sub d), genoemde produkten.

5. De Commissie stelt, in voorkomend geval, de premies vast.

Artikel 16

1. Indien de c.i.f.-prijs voor witte suiker of ruwe suiker hoger is dan de drempelprijs, wordt bij uitvoer van het betrokken produkt een heffing toegepast die gelijk is aan het verschil tussen deze prijzen. De eventueel toe te passen heffing is die welke op de dag van uitvoer geldt.

2. Onder de in lid 1, eerste zin, bedoelde voorwaarde kan een subsidie bij de invoer van het betrokken produkt worden toegekend.

3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de voorschriften vast voor de toepassing van de leden 1 en 2.

4. Voor de in artikel 1, lid 1, sub b), c) en d), genoemde produkten kunnen volgens de procedure van artikel 40 bepalingen worden vastgesteld welke overeenkomen met die van lid 1 en met de voor de toepassing daarvan vastgestelde voorschriften.

5. De Commissie stelt de in lid 1 bedoelde heffing, alsmede die welke in voorkomend geval voortvloeit uit de toepassing van lid 4, vast.

Artikel 17

1. In de mate nodig om de uitvoer van de in artikel 1, lid 1, sub a), c) en d), genoemde produkten als zodanig of in de vorm van in de bijlage opgenomen goederen op basis van de noteringen of de prijzen op de wereldmarkt voor de in artikel 1, lid 1, sub a) en c), genoemde produkten mogelijk te maken, kan het verschil tussen deze noteringen of prijzen en de prijzen van de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer.

2. De restitutie is gelijk voor de gehele Gemeenschap. Zij kan variëren naargelang van de bestemming.

De vastgestelde restitutie wordt toegekend op verzoek van de belanghebbende.

De restitutie voor ruwe suiker mag niet groter zijn dan die voor witte suiker.

Bij de vaststelling van de restitutie wordt in het bijzonder rekening gehouden met de noodzaak een evenwicht tot stand te brengen tussen het gebruik van de basisprodukten uit de Gemeenschap met het oog op de uitvoer van verwerkte goederen naar derde landen en het gebruik van de tot het veredelingsverkeer toegelaten produkten van deze landen.

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene voorschriften vast betreffende de toekenning van restituties, het bepalen van het bedrag en de voorafgaande vaststelling ervan.

De vaststelling van de restituties geschiedt periodiek volgens de procedure van artikel 40. In geval van noodzaak kan de Commissie de restituties tussentijds wijzigen op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief.

3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene voorschriften vast voor de restituties die worden toegekend in geval van toewijzing door middel van openbare inschrijving.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

Artikel 18

1. Voor melasse, bestemd voor de vervaardiging van bepaalde produkten kan een restitutie bij de produktie worden voorzien, wanneer de c.i.f.-prijs voor melasse gedurende geruime tijd aanzienlijk lager is dan de drempelprijs.

2. De voorschriften welke nodig zijn voor de toepassing van dit artikel en in het bijzonder de lijst van de in lid 1 bedoelde produkten worden door de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag vastgesteld.

Artikel 19

1. Voor zover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke ordening van de

suikermarkten kan de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de toepassing van de regeling van het actieve veredelingsverkeer geheel of gedeeltelijk uitsluiten:

— voor de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van in artikel 1, lid 1, sub d), genoemde produkten,

— en, in bijzondere gevallen, voor de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten die bestemd zijn voor de vervaardiging van in de bijlage genoemde goederen.

2. De communautaire bepalingen ter regeling van het actieve veredelingsverkeer voor de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten worden uiterlijk 1 juli 1968 vastgesteld.

3. Volgens de in lid 1 bedoelde procedure worden de bepalingen vastgesteld die tot de inwerkingtreding van de in lid 2 bedoelde regeling van toepassing zijn ten aanzien van:

a) het opbrengstpercentage waarvan wordt uitgegaan voor het bepalen van de hoeveelheid in artikel 1, lid 1, genoemde produkten die verwerkt zijn in de door verwerking verkregen goederen welke worden uitgevoerd;

b) het bepalen, met het oog op de toepassing van de heffing, van de hoeveelheid bij de verwerking gebruikte produkten, die overeenkomt met de door verwerking verkregen goederen welke in het vrije verkeer worden gebracht.

4. Onder stelsel van actief veredelingsverkeer in de zin van dit artikel wordt verstaan: het samenstel van bepalingen waarbij de voorwaarden zijn vastgesteld, waaronder in de Gemeenschap de be- of verwerking plaatsvindt van produkten uit derde landen, die vrijstelling genieten van de heffingen waaraan zij zijn onderworpen en die noodzakelijk zijn ter verkrijging van goederen welke voor uitvoer bestemd zijn.

Artikel 20

1. De algemene bepalingen en de bijzondere regels voor de toepassing van het gemeenschappelijk douanetarief zijn van toepassing voor de classificatie van de produkten die onder de onderhavige verordening vallen; de tariefnomenclatuur die voortvloeit uit de toepassing van de onderhavige verordening wordt opgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief met ingang van de datum waarop dit volledig wordt toegepast.

2. Behoudens andersluidende bepalingen van deze verordening of afwijkingen waartoe de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag besluit, zijn verboden:

— de toepassing van enig douanerecht of enige heffing van gelijke werking,

— de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

Als maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking wordt onder meer beschouwd de beperking van de toekenning van in- of uitvoercertificaten tot een bepaalde groep rechthebbenden.

Artikel 21

1. Indien in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten als gevolg van invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan, die de doeleinden van artikel 39 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat deze verstoring opgeheven of het gevaar daarvoor geweken is.

De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de uitvoeringsbepalingen van dit lid vast en bepaalt in welke gevallen en binnen welke grenzen de Lid-Staten conservatoire maatregelen kunnen treffen.

2. Indien de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief ter zake van de noodzakelijke maatregelen, die aan de Lid-Staten worden medegedeeld en die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien bij de Commissie een dergelijk verzoek van een Lid-Staat wordt ingediend, beslist zij hierover binnen de vierentwintig uur na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen de drie werkdagen volgende op de dag van de mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betreffende maatregel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag wijzigen of vernietigen.

TITEL III

Overgangsbepalingen

Artikel 22

1. De artikelen 23 tot en met 33, inzonderheid de bepalingen met betrekking tot de nationale

basishoeveelheden, de verdeling daarvan per fabriek of onderneming en de prijsdifferentiatie, vervallen met ingang van 1 juli 1975.

2. De bepalingen van de definitieve regeling die met ingang van 1 juli 1975 van toepassing zal zijn, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag. Deze definitieve regeling mag geen enkele discriminatie tussen de producenten van de Gemeenschap inhouden.

Artikel 23

1. De Lid-Staten stellen voor iedere op hun grondgebied gevestigde suikerproducerende fabriek of onderneming een basisquotum vast. Onverminderd de krachtens lid 3 of lid 4 vastgestelde bepalingen wordt dit basisquotum bepaald door de gemiddelde jaarlijkse suikerproduktie van de betrokken fabriek of van de betrokken onderneming gedurende de verkoopseizoenen 1961/1962 tot en met 1965/1966 te vermenigvuldigen met een coëfficiënt, die de verhouding weergeeft tussen de basishoeveelheid van de Lid-Staat en de gemiddelde jaarlijkse suikerproduktie van de Lid-Staat gedurende deze periode.

De basishoeveelheid bedraagt voor

Duitsland:	1.750.000	ton witte suiker,
Frankrijk:	2.400.000	ton witte suiker,
Italië:	1.230.000	ton witte suiker,
Nederland:	550.000	ton witte suiker,
de B.L.E.U.:	550.000	ton witte suiker.

2. Indien een Lid-Staat de basisquota per onderneming vaststelt, moet hij de maatregelen treffen welke nodig zijn ter bescherming van de belangen van de suikerbieten- en suikerrietproducenten.

3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene voorschriften voor de toepassing van lid 1 en de eventuele afwijkingen van de bepalingen van dat lid vast.

4. Indien uitvoeringsbepalingen voor dit artikel nodig zijn, worden deze volgens de procedure van artikel 40 vastgesteld.

Artikel 24

1. De Lid-Staten stellen een maximumquotum vast voor iedere fabriek of onderneming waarvoor zij een basisquotum hebben vastgesteld. Dit maximumquotum wordt bepaald door het basisquotum met een coëfficiënt te vermenigvuldigen.

2. De in lid 1 bedoelde coëfficiënt bedraagt 1,35 tot en met het verkoopseizoen 1970/1971. Op voorstel van de Commissie kan de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag, rekening houdend met de werkelijke ontwikkeling van de produktie en van het verbruik, de coëfficiënt aanpassen.

Voor de verkoopseizoenen 1971/1972 tot en met 1974/1975 wordt de coëfficiënt tegelijk met de richtprijs volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag vastgesteld, rekening houdend met de ontwikkeling van de produktie uit een oogpunt van specialisatie en met de afzetmogelijkheden.

Artikel 25

1. Behalve indien voor de Gemeenschap een situatie van schaarste is geconstateerd en onder voorbehoud van de toepassing van artikel 32 mag de gedurende een bepaald verkoopseizoen geproduceerde hoeveelheid suiker die het maximumquotum van de fabriek of onderneming overschrijdt, niet op de markt van de Gemeenschap worden afgezet.

2. Voor de in lid 1 bedoelde hoeveelheid die niet wordt overgebracht naar het volgende verkoopseizoen voor suiker uit hoofde van artikel 32, zijn de artikelen 8, 9, 16 en 17 niet van toepassing.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40. Zij moeten met name inhouden dat een bedrag wordt geheven indien de in lid 2 bedoelde hoeveelheid geheel of gedeeltelijk op de interne markt is afgezet.

Artikel 26

1. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad, tegelijk met de afgeleide interventieprijzen, volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag een gegarandeerde hoeveelheid voor de Gemeenschap vast.

2. Deze hoeveelheid is gelijk aan 105 % van de te verwachten menselijke consumptie, uitgedrukt in witte suiker, in de Gemeenschap gedurende het verkoopseizoen voor suiker, waarvoor de gegarandeerde hoeveelheid wordt vastgesteld.

Artikel 27

1. Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 32 passen de Lid-Staten op de hoeveelheid geproduceerde suiker welke ligt tussen het basisquotum en het maximumquotum, een pro-

duktieheffing toe ten laste van de betrokken suikerfabrikant.

2. De produktieheffing wordt per gewichtseenheid berekend door de totale verliezen die het gevolg zijn van de afzet van de in de Gemeenschap boven de gegarandeerde hoeveelheid geproduceerde hoeveelheid suiker, te delen door het totaal van de door elke fabriek of onderneming van de Gemeenschap boven haar basisquotum geproduceerde hoeveelheid; bij deze berekening wordt geen rekening gehouden met de hoeveelheden suiker die de maximumquota overschrijden, noch met de volgens artikel 32 naar het volgende verkoopseizoen overgebrachte hoeveelheden.

De wijze van toepassing van dit lid wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

3. De produktieheffing mag evenwel een maximumbedrag niet overschrijden.

4. De suikerfabrikanten kunnen voor een hoeveelheid suikerbieten of suikerriet die overeenkomt met de hoeveelheid suiker waarvoor de produktieheffing is toegepast, deze heffing verhalen op de verkopers van deze produkten tot een percentage dat kan worden gedifferentieerd naargelang van de genoemde grondstoffen. De suikerfabrikanten stellen de betrokken Lid-Staat voor elke fabriek of onderneming in kennis van de som welke de suikerbiet- of suikerrietverkopers hun aldus hebben terugbetaald.

Artikel 28

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad, tegelijk met de afgeleide interventieprijzen, volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag, vast:

— de minimumprijzen voor suikerbieten buiten het basisquotum, die gelden voor de in artikel 4, lid 1, bedoelde gebieden,

— het in artikel 27, lid 4, bedoelde percentage,

— het maximumbedrag van de produktieheffing, dat zodanig wordt berekend dat de minimumprijzen voor suikerbieten buiten het basisquotum worden gerespecteerd.

Artikel 29

1. De suikerfabrikanten kunnen suikerbieten, bestemd voor de produktie van suiker die het maximumquotum van de betrokken fabriek of onderneming overschrijdt, kopen tegen een lagere prijs dan de in artikel 4, lid 1, bedoelde minimumprijzen voor suikerbieten.

2. Lid 1 is niet van toepassing voor zover de excedentaire hoeveelheden suiker worden overgebracht naar het volgende verkoopseizoen voor suiker overeenkomstig artikel 32.

Artikel 30

1. In de contracten voor de levering van suikerbieten bestemd voor de suikerproduktie moet een onderscheid worden gemaakt tussen suikerbieten naargelang de daaruit vervaardigde hoeveelheden suiker:

a) binnen het basisquotum blijven,

b) het basisquotum overschrijden, doch binnen het maximumquotum blijven,

c) het maximumquotum overschrijden.

Voor elke fabriek of onderneming stellen de suikerfabrikanten de Lid-Staat waarin de betrokken fabriek of onderneming suiker produceert in kennis:

— van de onder a) bedoelde hoeveelheden suikerbieten waarvoor zij vóór de uitzaai contracten hebben gesloten, alsmede van het in het contract ten grondslag gelegde suikergehalte,

— van het hiermee overeenkomende voorziene rendement.

De Lid-Staten kunnen aanvullende gegevens verlangen.

2. In afwijking van artikel 27, lid 4, en van artikel 29, lid 1, is elke suikerfabrikant die niet vóór de uitzaai contracten voor de levering van een hoeveelheid suikerbieten die overeenstemt met het basisquotum heeft afgesloten tegen de in artikel 4, lid 1, eerste streepje, bedoelde minimumprijs, verplicht voor elke hoeveelheid suikerbieten die in de betrokken fabriek of onderneming tot suiker wordt verwerkt, de hierboven bedoelde minimumprijs te betalen.

3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de algemene voorschriften vast voor de toepassing van lid 1.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40. Voor zover zij betrekking hebben op lid 2, wordt rekening gehouden met de overbrenging uit hoofde van artikel 32.

Artikel 31

1. Iedere Lid-Staat kan besluiten dat de in artikel 30 voorziene bepalingen op zijn grondgebied niet worden toegepast.

2. Onder bepaalde voorwaarden en volgens voorschriften die de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag vaststelt, kan iedere Lid-Staat het toepassingsgebied van het in lid 1 bedoelde besluit evenwel beperken tot bepaalde fabrieken of ondernemingen.

3. Een Lid-Staat kan het besluit inzake het niet-toepassen van de in artikel 30 voorziene bepalingen slechts voor een bepaald tijdvak nemen. Wanneer dit besluit wordt genomen, wordt voor elke betrokken fabriek of onderneming een bijzonder maximumquotum vastgesteld, dat wordt berekend door het basisquotum te vermenigvuldigen met een voor genoemd tijdvak geldende coëfficiënt.

In dit geval stellen de Lid-Staten voor elk verkoopseizoen voor suiker van het betrokken tijdvak uiterlijk op 30 juni voor de betrokken fabriek of onderneming het voor het lopende verkoopseizoen voor suiker geldende maximumquotum in afwijking van artikel 24 vast. Voor het betrokken tijdvak moet het totaal van de maximumquota voor elke fabriek of onderneming gelijk zijn aan het bijzondere maximumquotum dat voor deze fabriek of onderneming is vastgesteld.

Het maximumquotum mag niet hoger zijn dan het volgens de in artikel 24, lid 2, voorziene berekeningsmethode vastgestelde maximumquotum.

Voor het verkoopseizoen voor suiker 1968/1969 mag het maximumquotum niet lager zijn dan het basisquotum. Voor de twee daaropvolgende verkoopseizoenen voor suiker mag het maximumquotum slechts lager zijn dan het basisquotum indien de produktie lager is dan het basisquotum.

Voor het tijdvak van 1 juli 1968 tot en met 30 juni 1971 wordt het besluit inzake het niettoepassen van de in artikel 30 voorziene bepalingen vóór 1 maart 1968 genomen en wordt het bijzondere maximumquotum berekend door het basisquotum van de betrokken fabriek of onderneming voor het verkoopseizoen voor suiker 1968/1969 te vermenigvuldigen met coëfficiënt 3,5.

4. Voor het tijdvak of de tijdvakken na 30 juni 1971 stelt de Raad vóór 1 augustus 1970 op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag het volgende vast:

— de duur van elk tijdvak waarvoor het besluit inzake het niet-toepassen van de in artikel 30 voorziene bepalingen kan worden genomen,

— de coëfficiënt die van toepassing is op het basisquotum van de betrokken fabriek of onderneming voor een nader te bepalen verkoopseizoen voor suiker en die wordt gebruikt voor de vaststelling van een bijzonder maximumquotum dat voor het betrokken tijdvak geldt.

5. Zo nodig worden de algemene voorschriften voor de toepassing van lid 3 vastgesteld volgens de procedure van lid 4.

6. De uitvoeringsbepalingen van de leden 2 tot en met 5 worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

Artikel 32

1. Bij toepassing van de bepalingen van artikel 30 kan iedere fabriek of onderneming het gedeelte van haar produktie dat haar basisquotum overschrijdt tot een maximumhoeveelheid welke overeenkomt met 10 % van haar basisquotum overbrengen naar het volgende verkoopseizoen voor suiker onder aanrekening op de produktie van dat verkoopseizoen.

Een overbrenging naar het verkoopseizoen voor suiker 1975/1976 is niet toegestaan.

2. De fabrieken of ondernemingen kunnen slechts een deel van hun produktie naar het volgende verkoopseizoen voor suiker overbrengen indien:

— zij de betrokken Lid-Staat vóór 1 februari de over te brengen hoeveelheid hebben meegedeeld,

— zij deze overgebrachte hoeveelheid gedurende het tijdvak van 1 februari tot 31 januari van het daarop volgende jaar opslaan; de opslagkosten voor deze periode worden niet vergoed volgens de bepalingen van artikel 8.

3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag de voorschriften vast betreffende

— de betaling van de voor de vervaardiging van de overgebrachte hoeveelheid suiker gebruikte suikerbieten,

— de deelneming van de suikerbieten- of suikerrietverkopers in de opslagkosten van de overgebrachte hoeveelheden,

— de overeenstemming tussen de suikerbieten- of suikerrietverkopers en de suikerfabrikanten als voorwaarde van overbrenging.

4. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

Artikel 33

1. In de Lid-Staat waar de suikerproduktie in het verkoopseizoen 1967/1968 de in artikel 7, lid 1, van Verordening no. 44/67/EEG genoemde en volgens artikel 8, lid 3, van dezelfde verordening aangepaste hoeveelheid overschrijdt, wordt deze excedentaire hoeveelheid, verminderd met de hoeveelheden suiker die in ongewijzigde staat of in de vorm van verwerkte produkten naar derde landen zijn uitgevoerd en waarvoor noch een uitvoerrestitutie, noch een restitutie bij de produktie, noch een denatureringspremie is toegekend in het kader van een gemeenschappelijke marktordening, door de Lid-Staten als zijnde over te brengen hoeveelheden over de fabrieken of ondernemingen verdeeld.

2. Deze over te brengen hoeveelheden worden als produktie binnen het basisquotum van het verkoopseizoen voor suiker 1968/1969 beschouwd. De som hiervan voor elke Lid-Staat, alsmede de overige uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

Artikel 34

1. Gedurende de verkoopseizoenen voor suiker 1968/1969 tot en met 1974/1975 kan de Italiaanse Republiek aan haar suikerbietenproducenten en aan haar suikerbietenverwerkende industrie een aanpassingssteun toekennen. Deze steun wordt per 30 juni 1975 afgeschaft.

2. De steun aan de suikerbietenproducenten mag niet meer bedragen dan 1,10 rekeneenheden per ton tot suiker verwerkte suikerbieten met een suikergehalte van 16 %. De steun mag slechts worden verleend voor de hoeveelheid suikerbieten die wordt gebruikt voor de produktie van de hoeveelheid witte suiker die gelijk is aan het basisquotum.

3. De steun aan de suikerbietenverwerkende industrie mag niet meer bedragen dan 1,46 rekeneenheden per 100 kilogram witte suiker, vervaardigd uit in Italië geproduceerde suikerbieten. De steun mag slechts worden verleend voor een hoeveelheid witte suiker die niet groter is dan het basisquotum.

TITEL IV

Algemene bepalingen

Artikel 35

1. In het handelsverkeer binnen de Gemeenschap zijn verboden:

— de toepassing van enig douanerecht of enige heffing van gelijke werking,

— de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking,

— het beroep op artikel 44 van het Verdrag.

2. De in artikel 1, lid 1, genoemde goederen, waarin produkten welke noch in artikel 9, lid 2, noch in artikel 10, lid 1, van het Verdrag zijn bedoeld, verwerkt zijn, of die uit zodanige produkten zijn verkregen, worden niet toegelaten tot het vrije verkeer binnen de Gemeenschap.

Artikel 36

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening zijn de artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag van toepassing op de produktie van en de handel in de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten.

Artikel 37

1. Voor de op 1 juli 1968 in voorraad zijnde hoeveelheden suiker stelt de Raad op voorstel van de Commissie volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag bepalingen vast met betrekking tot de maatregelen die nodig zijn om het verschil tussen de nationale suikerprijzen en de met ingang van 1 juli 1968 geldende prijzen te overbruggen.

2. De bepalingen die noodzakelijk zijn ter voorkoming van een verstoring van de suikermarkt ten gevolge van een wijziging van het prijspeil bij de overgang van het ene verkoopseizoen voor suiker naar het andere, kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

Artikel 38

De Lid-Staten en de Commissie verstrekken elkaar de voor de toepassing van deze verordening benodigde gegevens. De wijze waarop deze gegevens worden medegedeeld en verspreid, wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 40.

Artikel 39

1. Er is ingesteld een Comité van beheer voor suiker, hierna te noemen het „Comité", dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en onder voorzitterschap staat van een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt niet deel aan de stemming.

Artikel 40

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure bij het Comité in, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naargelang van de urgentie der aan een onderzoek onderworpen vraagstukken. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van twaalf stemmen.

3. De Commissie stelt maatregelen vast, die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien echter deze maatregelen niet in overeenstemming zijn met het door het Comité uitgebrachte advies, worden zij door de Commissie onverwijld ter kennis van de Raad gebracht; in dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten, tot ten hoogste een maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen een maand volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag een andersluidend besluit nemen.

Artikel 41

Het Comité kan elk ander vraagstuk onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat, aan de orde wordt gesteld.

Artikel 42

Aan het einde van de overgangsperiode besluit de Raad volgens de stemprocedure van artikel 43, lid 2, van het Verdrag, op voorstel van de Commissie, gelet op de verworven ervaring, tot handhaving of wijziging van de bepalingen van artikel 40.

Artikel 43

1. Verordening no. 25 inzake de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid [1] en de desbetreffende uitvoeringsbepalingen zijn van toepassing op de markten van de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten, zodra deze verordening wordt toegepast.

2. Met ingang van de datum waarop deze verordening wordt toegepast, zijn artikel 40, lid 4, van het Verdrag en de desbetreffende uitvoeringsbepalingen voor de markten van de in artikel 1, lid 1, genoemde produkten van toepassing op de Franse overzeese departementen, voor zover het de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw betreft.

3. De in artikel 15, lid 2, bedoelde premie wordt beschouwd als heffing ten opzichte van derde landen in de zin van artikel 11, lid 4, van Verordening no. 130/66/EEG van de Raad van 26 juli 1966 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid [2].

4. De financiële regeling voor de in artikel 8, lid 1, artikel 25, lid 3, en artikel 27 bedoelde heffingen wordt vastgesteld vóór 31 december 1967.

Artikel 44

Deze verordening moet zodanig worden toegepast dat gelijkelijk en op passende wijze rekening wordt gehouden met de in de artikelen 39 en 110 van het Verdrag gestelde doeleinden.

Artikel 45

1. Indien overgangsmaatregelen noodzakelijk zijn ter vergemakkelijking van de overgang naar de in de onderhavige verordening vervatte regeling, met name wanneer de toepassing van deze regeling met ingang van de vastgestelde datum op aanmerkelijke moeilijkheden zou stuiten, worden deze maatregelen volgens de procedure van artikel 40 vastgesteld. Zij zijn uiterlijk tot en met 30 juni 1969 van toepassing.

2. Wat eventueel de wijze van betaling van suikerbieten in Italië betreft, kunnen deze maatregelen tot en met 30 juni 1970 van toepassing worden verklaard.

Artikel 46

1. Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

---

(1) PB no. 30 van 20. 4. 1962, blz. 991/62.

(2) PB no. 165 van 21. 9. 1966, blz. 2965/66.

2. Deze verordening is van toepassing met ingang van 1 juli 1968, met uitzondering van de artikelen 6, 7, 23, 24, 30, 31, 33, 38 en 45, die onmiddellijk van toepassing zijn.

3. Met ingang van 1 juli 1968 treden Verordening no. 44/67/EEG en de desbetreffende uitvoeringsbepalingen buiten werking.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 18 december 1967.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. HOECHERL

BIJLAGE

No. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
ex 17.04	Suikerwerk zonder cacao:
	B. Kauwgom
	C. andere
ex 18.06	Chocolade en andere voedingsmiddelen, welke cacao en suiker bevatten
ex 19.02	Meel-, zetmeel- en moutextractpreparaten voor kindervoeding, voor dieetvoeding of voor keukengebruik, zonder cacao of met minder dan 50 gewichtspercenten cacao, welke suiker bevatten
ex 19.08	Banketbakkerswerk, gebak en biscuits, ook indien deze produkten cacao (ongeacht in welke verhouding) en suiker bevatten
ex 21.06	Natuurlijke gist, ook indien inactief
ex 21.07	Produkten voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen, welke suiker bevatten
ex 22.02	Limonade (gearomatiseerd mineraalwater en gearomatiseerd spuitwater daaronder begrepen) en andere alcoholvrije dranken, welke suiker bevatten, met uitzondering van de vruchte- en groentesappen bedoeld bij post 20.07
ex 22.09 C III	Gedistilleerde dranken, likeuren en andere alcoholhoudende dranken, andere, welke suiker bevatten
29.04 C II	Mannitol en sorbitol